

	SYLABUS					
Nazwa jednostki	Wydział Nauk Społecznych Wyższej Szkoły Humanistycznej im. Króla Stanisława Leszczyńskiego					
1. Kierunek studiów	PEDAGOGIKA					
2. Nazwa przedmiotu	Strategie, metody i techniki pracy socjoterapeutycznej					
3. Kod przedmiotu	II Ped.D5.4					
4. Rodzaj przedmiotu (obowiązkowy, fakultatywny)	obowiązkowy					
5. Poziom studiów	II					
6. Rok studiów	II					
7. Semestr	III					
8. Liczba godzin	Wykład	stacjonarne		niestacjonarne		
	Ćwiczenia	stacjonarne		niestacjonarne	10	
	Konwersatorium / Seminarium	stacjonarne		niestacjonarne		
9. Liczba punktów ECTS	3					
10. Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy wykładowcy (wykładowców)/prowadzących zajęcia	Kamila Grzywaczyk mgr					
11. Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych (jeśli są wymagane)	Wiedza na temat funkcjonowania w małych grupach społecznych. Umiejętność prowadzenia zajęć grupowych.					

12. Cele kształcenia dla przedmiotu

Symbol	Cele kształcenia
C1	Przekazanie pogłębionej wiedzy dotyczącej strategii profilaktycznych i socjoterapeutycznych.
C2	Zaznajomienie z treningiem decentracji interpersonalnej i treningami umiejętności prospołecznych.
C3	Poznanie metod i technik socjoterapeutycznych.
C4	Nabywanie umiejętności zastosowania psychodramy, interwencji i wybranych technik socjoterapii.

13. Przewidywane efekty uczenia się (EU) studenta w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych oraz odniesienie do celów kształcenia ©

Symbol	Efekty uczenia	W zakresie: wiedzy – W umiejętności - U kompetencji społecznych – KS	Odniesienie do celów (symbol celu)
EU1	Ma pogłębioną wiedzę w zakresie strategii profilaktycznych i socjoterapeutycznych.	W	C1
EU2	Potrafi w pogłębionym stopniu omówić strategie treningowe.	W	C1, C2
EU3	Zna na poziomie pogłębionym metody i techniki socjoterapeutyczne.	W	C3

EU4	Potrafić w stopniu pogłębionym dobrać metody i techniki pracy w zależności od problemu.	U	C3, C4
EU5	Wykorzystuje w pogłębionym stopniu metody i techniki socjoterapeutyczne w prowadzonych zajęć.	U	C4
EU6	Potrafi w pogłębionym stopniu przeprowadzić zajęcia grupowe.	K u	C4

14. Treści kształcenia (TK) i forma ich realizacji oraz odniesienie do efektów uczenia się (EU)

Symbol	Treści kształcenia	Forma realizacji treści kształcenia (wykład, ćwiczenia, konwersatorium/seminarium)	Odniesienie do efektów uczenia się (symbol efektu)
TK1	Podstawowe strategie profilaktyczne i socjoterapeutyczne: informacyjne, edukacyjne, alternatyw, interwencyjne.	W KNO C	EU1,
TK2	Strategie treningowe: - trening decentracji interpersonalnej, -trening umiejętności prospołecznych.	W C	EU2
TK3	Metody socjoterapeutyczne: -psychodrama, -interwencja.	Ćw	EU3, EU4, EU5, EU6
TK4	Techniki pracy socjoterapeutycznej: - niedokończone historyjki, -opowiadania, bajki, metafory, -zabawy z podziałem na role, -eksperymenty, krąg zaufania -rundki, -zabawy interakcyjne, -techniki interwencyjne: feedback, postrzegania własnego i cudzego zachowania, dostrzegania uczuć.	Ćw	EU3, EU4, EU5, EU6

15. Literatura przedmiotu

Literatura podstawowa	<p>Jeffries McWhirter, J. (2001). Zagrożona młodzież. Warszawa: PARPA</p> <p>Sawicka, K. (red.). (2010). Socjoterapia. Warszawa: Kompendium</p> <p>Sikorski, W. (2010) Socjoterapia w praktyce psychopedagogicznej Nysa: Oficyna Wydawnicza Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Nysie</p> <p>https://www.dbc.wroc.pl/dlibra/publication/40717/edition/36877?language=pl</p> <p>Vopel, K.W. (2009). Gry i zabawy interakcyjne dla dzieci i młodzieży. Kielce: Wydawnictwo „Jedność”.</p>
Literatura uzupełniająca	<p>Jagiela, J.(2007) Socjoterapia w szkole: krótki poradnik psychologiczny. Kraków: Wydawnictwo Rubikon http://dlibra.bg.ajd.czest.pl:8080/dlibra/doccontent?id=714</p> <p>Danielewska, J. (2002). Agresja u dzieci –szkoła porozumienia. Warszawa: WSiP</p> <p>Szymańska, J. (2000). Programy profilaktyczne. Podstawy profesjonalnej psychoprofilaktyki. Warszawa: COM PPP MEN/’</p>

	<p>Gail, K. (2003) Umiejętności terapeutyczne nauczyciela Gdańsk : Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne</p> <p>Krupa ,B (2016) Socjoterapia jako forma pomocy psychopedagogiczne ZESZYTY NAUKOWE NR 2 /2016 Wyższej Szkoły Humanistyczno-Przyrodniczej Studium Generale Sandomiriense https://depot.ceon.pl/handle/123456789/9936</p> <p>Skoczyńska, A. (2016) Miejsce socjoterapii w procesie niesienia pomocy dziecku dorastającemu w rodzinie dysfunkcyjnej Radziejowice https://depot.ceon.pl/handle/123456789/16915,</p> <p>Paszkievicz, A. (2017) Skuteczna praca z wychowankiem niedostosowanym społecznie w grupie socjoterapeutycznej. Fragment publikacji rozdział 8 Wydawnictwo Difin https://depot.ceon.pl/handle/123456789/10994</p>
--	--

16. Sposób oceniania pracy studenta

Typ oceniania	Metody oceny
Diagnostyczna	D –prezentacja zajęć z wykorzystaniem metod i technik socjoterapeutycznych
Formująca	F- dyskusja w trakcie zajęć
Podsumowująca	P –Egzamin ustny

Możliwości uznania efektów uczenia się nieformalnego i pozaformalnego (jeśli są wymagane dla przedmiotu).

Kryteria oceny :

5 - znakomita wiedza, umiejętności, kompetencje

4,5 – bardzo dobra wiedza, umiejętności, kompetencje

4 – dobra wiedza, umiejętności, kompetencje

3,5 – zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, ale ze znacznymi niedociągnięciami

3 - zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, z licznymi błędami

2 – niezadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje

ANEKS DO SYLABUSU PRZEDMIOTU

(wyłącznie dla użytku jednostki, tworzących programy i zespołów oceniających)

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia (TK) oraz typów i metod oceniania –tabela 1

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do efektów uczenia się dla kierunku studiów tzw. kierunkowych efektów uczenia się (KEU) – tabela 2

Analiza obciążenia pracą studenta – tabela 3

Tabela 1. Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia (TK) oraz typów i metod oceniania

Tabela 1 Przyporządkowanie przewidywanych efektów uczenia kształcenia przedmiotu do typów / metod oceniania

Efekty uczenia dla przedmiotu (EU)	Treści kształcenia	Typy i metody oceniania (D- ocenianie diagnostyczne, F – ocenianie formujące; P - ocenianie podsumowujące)
EU1	TK1,	P –Projekt
EU2	TK2,	F- dyskusja w trakcie zajęć

		P –Projekt
EU3	TK3, TK4	D –prezentacja zajęć z wykorzystaniem metod i technik socjoterapeutycznych F- dyskusja w trakcie zajęć P –Projekt
EU4	TK3, TK4	D –prezentacja zajęć z wykorzystaniem metod i technik socjoterapeutycznych F- dyskusja w trakcie zajęć P –Projekt
EU5	TK3, TK4	D –prezentacja zajęć z wykorzystaniem metod i technik socjoterapeutycznych F- dyskusja w trakcie zajęć
EU6	TK3, TK4	D –prezentacja zajęć z wykorzystaniem metod i technik socjoterapeutycznych F- dyskusja w trakcie zajęć

Tabela 2. Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do efektów uczenia się dla kierunku studiów tzw. kierunkowych efektów uczenia się (KEU)

Efekty uczenia dla przedmiotu (EU)	Przyporządkowanie efektu uczenia dla przedmiotu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (KEU)
EU1	P7S_WG, P7S_WK
EU2	P7S_WG ,P7S_WK
EU3	P7S_WG, P7S_WK
EU4	P7S_UW, P7S_UK, P7S_UU
EU5	P7S_UW, P7S_UK, P7S_UU
EU6	P7S_KO, P7S_KR

Tabela 3. Analiza obciążenia pracą studenta studiów niestacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	10
Przygotowanie projektu.	20
Przygotowanie zajęć	45
SUMA GODZIN	75
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	3

*- godziny lekcyjne, czyli 1 godz. oznacza 45 min.